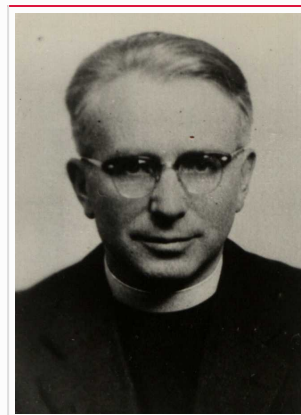

Ignacy Olszewski

Official Number	76832
Rank	polski: kpt.kapelan/Swinderby/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1909-07-20
Date of death	1971-02-22
Cemetery	Buffalo, Elmwood Ave - Mount Olivet Cemetery Wsp. 42.989181, -78.878286
Grave	
Photo of grave	
Country	USA
Period	Okres powojenny

Source

Informacja: Ks. dr Stanisław Tylus SAC,
Zdjęcie księdza: "Roczniki Pallotyńskie" 9(1968) 156
Zdjęcie grobu: Bill VanStone, www.findagrave.com

Biogram:

Ur. się 20 lipca 1909 r. w Janowie k. Wielunia, w diecezji włocławskiej, jako syn Antoniego i Agnieszki z d. Warbęga. Gimnazjum skończył w pallotyńskim Collegium Marianum w Wadowicach. Do Stowarzyszenia został przyjęty przez ks. Alojzego Majewskiego i sutannę otrzymał 7 października 1924 r., rozpoczynając nowicjat. Pierwszą profesję złożył 7 października 1926 r. na ręce ks. Wojciecha Turowskiego. Studia filozoficzne rozpoczął na Kopcu i kontynuował na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie (1926-1928); tam ukończył studia teologiczne (1928-1933), uzyskując stopień doktora filozofii (1928) i teologii (1932). Święcenia kapłańskie otrzymał w Rzymie 24 lipca 1932 r. z rąk kard. Francesco Marchetti-Selvaggianiego.

Od jesieni 1933 r. był wykładowcą historii filozofii, filozofii ścisłej i psychologii eksperymentalnej w Wyższym Seminarium Duchownym Stowarzyszenia w Polsce. Do wykładów przygotowywał się bardzo starannie i był cenionym wykładowcą. W latach 1938-1939 był redaktorem naczelnym tygodnika "Przegląd Katolicki" i miesięcznika "Rodzina Polska", gdzie zamieszczał artykuły z dziedziny kultury i rodziny. Miał nieprzeciętne zdolności artystyczne (malarskie). Wykonywał polichromię w kościołach (ul. Skaryszewska 12 w Warszawie, Bereza Kartuska) i kaplicach pallotyńskich (Chełmno, Kopiec, Ołtarzew, Suchary, Warszawa ul. Krakowskie Przedmieście).

W latach 1932-1939 wyjeżdżał okresowo do Niemiec i Francji - Wielki Post oraz miesiące letnie - pomagając w Paryżu rektorowi w biurze Misji Polskiej i w duszpasterstwie (głosząc kazania), m.in. w okresie wakacji 1937 r. dotarł w swej gorliwości duszpasterskiej do Lourdes. Zwyczajowo pod koniec czerwca 1939 r. udał się ponownie do Francji, ale wybuch wojny we wrześniu uniemożliwił mu powrót do kraju. Dnia 11 października 1939 r. wstąpił jako kapelan do formującego się w Coëtquidan w Bretanii wojska polskiego i od 1940 r. był kapelanem i sekretarzem biskupa polowego Józefa Gawliny. Mieszkał w Paryżu w Hotel Regina przy Place des Pyramides 2. Już w kwietniu 1940 r. został przeniesiony jako kapelan do polskiego lotnictwa formującego się w Anglii. Po upadku Francji dostał się do Anglii, gdzie był kapelanem wojsk lotniczych (dywizjony 301 i 302) w randze pułkownika. Podczas bombardowania lotniczego Londynu uległ zezadzeniu gazem ze zniszczonej instalacji i pozornie już martwego, wieziono go do kostnicy, kiedy to odzyskał przytomność na skutek wstrząsów, czy też tlenu, i tak go odratowano, co jednak pozostawiło ślady na sercu i zdrowiu. Po zakończeniu działań wojennych objął funkcję profesora w polskim gimnazjum w Bottisham w Anglii. Przebywał też w Sealand in Chester. Rozpoczął wówczas studia socjologiczne.

Od 28 marca 1951 r. przebywał w Stanach Zjednoczonych, w North Tonawanda, gdzie przez dwa lata pełnił funkcję rekolekcjonisty i misjonarza. W tym samym czasie kontynuował studia socjologii na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie (ukończył z tytułem magistra). We wrześniu 1953 r. został mianowany profesorem filozofii w nowicjacie w Jessup, Md. Następnie od 1956 r. był koedytorem polskiej sekcji Inter-Catholic Press Agency, Inc. w Nowym Jorku, założonej przez księcia Druckiego-Lubeckiego, oraz pracował w środowiskach polonijnych. Pod koniec lat sześćdziesiątych powrócił do North Tonawanda z powodu choroby serca. Zmarł nagle 22 lutego 1971 r. w San Antonio, Teksas. Przebywał wówczas na Zjeździe Weteranów Polskich Sił

Lotniczych w Dallas w Teksasie. Msza święta pogrzebowa została odprawiona 27 lutego w kościele Matki Boskiej Częstochowskiej w North Tonawanda. Został pochowany w kwaterze pallotyńskiej na cmentarzu Mount Olivet w Tonawanda. W kontaktach braterskich i międzyludzkich był serdeczny i miły.

Źródło: Źródło: www.pallotyni.pl/Liber.mortuorum/zmarli_index.php, *Leksykon polskich pallotynów (1915-2012)*, ks. Stanisław Tylus SAC